

РЕШЕНИЕ

№ 40770

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9892** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуален представител на директора на дирекция „Инспекция по труда” – [населено място] против решение № 3236 от 25.08.2025г. на СРС, постановено по НАХД № 2923/2024г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-2300555/23.01.2024 г., издадено от директора на ДИТ – С., с което на ответника по касация „Карго транс вагон България“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, е наложена санкция в размер на 3000,00 лв. за нарушение на чл. 112, т. 1 КТ. Касационното основание, което се въвежда е нарушение на материалния закон. Твърди се, че неправилно е преценено, че НП не отговаря на изискванията за форма, като в тази връзка са развити подробни съображения. Прави се искане съдът да отмени решението и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата и прави искане съдът да остави в

сила решението на СРС. Не се претендират разноски.

Представителят на СГС дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, двадесет и четвърти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателно постановление /НП/ № 22-2300555/23.01.2024 г., издадено от директора на ДИТ – С., с което на ответника по касация „Карго транс вагон България“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, е наложена санкция в размер на 3000,00 лв. за нарушение на чл. 112, т. 1 КТ. За да постанови този резултат СРС е приел от фактическа страна следното: На 07.11.2023 г. от свид. Д. К. – Началник отдел УТ при Дирекция „Инспекция по труда“ – С., заедно с Р. А. – Г. и Н. В. също от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от дружеството-жалбоподател, в обект на контрол, находящ се на адрес [населено място] на км 0+320 в междугарие Разделен пост 4 (РП 4) - жп гара И.. Проверката била извършена по повод постъпила информация по телефон 112 за трудова злополука с пострадали: Д. Й. М. с ЕГН [ЕГН], длъжност „Работник ПЖПС" и В. М. З., с ЕГН: [ЕГН], длъжност „Работник ПЖПС". В хода на проверката било установено, че злополуката е станала на 07.11.2023 г., около 10.10 часа (работно време от 08:00 часа до 16:45 часа), от която е последвала смърт, тъй като двамата работника били ударени от локомотив управляван от машинист и в него имало още трима маневристи, които се установило, че са служители на „Карго Транс Вагон България“ АД. В хода на проверката били снети писмени сведения и изискани документи от работодателя, въз основа на които проверяващите служители – свид. Д. К., Р. А. – Г. и Н. В. установили, че на 31.10.2023 г. дружество „КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛГАРИЯ“ АД е сключило трудов договор с правно основание чл. 111, вр. чл.67 и чл.70 от КТ със С. С. Й., с ЕГН [ЕГН], на длъжност „маневрист", за непълно работно време, с намалена продължителност на работното време - 4 часов работен ден. Проверяващите служители направили справка в информационната система на ИА ГИТ „Регистър трудови договори", при която установили, че по отношение на С. Й. има

регистриран трудов договор от 01.10.2017 г. и допълнително споразумение от 19.10.2022 г. за длъжност „депомайстор“ с поделение за пътнически превози С., ЕИК . Въз основа на констатираното при проверката, проверяващите приели, че „КАРГО ТРАНС ВАГОН БЪЛАГАРИЯ“ ЕАД е сключило трудов договор със С. С. Й. за полагане на допълнителен труд, който е забранен да се полага от работници или служители, които работят при специфични условия и рисковете за живота и здравето им не могат да бъдат отстранени или намалени, независимо от предприетите мерки - за работа при същите или други специфични условия, с което дружеството е нарушило чл. 112, т. 1 от КТ във вр. с чл. 1 и чл. 2, т. 26 и т. 30 от Наредба за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск, като за период на извършване на нарушението приели от 07.11.2023 г. и до приключване на проверката на 06.12.2023 г.

При тази фактическа обстановка е обоснован извод, за оспореното наказателното постановление е издадено от компетентен орган, но при нарушение на изискването за форма, което не позволява преценка на материалната законосъобразност на наказателното постановление.

Решението е правилно. Фактическата обстановка е установена въз основа на надлежно събрани и правилно ценени доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че преценката на първоинстанционния съд относно допуснати нарушения във формата на наказателното постановление е правилна. Административното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 112, т. 1 КТ, вр. чл. 1 и чл. 2, т. 26 и т. 30 от Наредбата за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск, без словесно да се посочи, че заеманата/ите от Й. длъжност/и попада/т в забраната на чл. 112, т. 1 КТ и от къде е изведен този извод. В тази връзка, правилна е преценката на въззивния съд, че несъмнено посочената длъжност „маневрист“ попада в изброените в т. 26 от Наредбата длъжности, но доколкото отговорността на санкционираното дружество е ангажирана по смисъла на чл. 112, т. 1 КТ, то административнонаказващият орган е следвало да запълни с необходимото от обективна страна съдържание фактическата обстановка, като анализира естеството на заеманата по външно съвместителство длъжност „маневрист“, обстоятелството, че последната се изпълнява на непълно работно време, съвместяването ѝ с длъжността „депомайстор“, да съотнесе конкретните обстоятелства, обуславящи я като работа, извършвана при специфични условия и рискове за живота и здравето, както и да аргументира препращане при определяне на видовете работи при специфични условия и рискове за живота и здравето по смисъла на чл. 112, т. 1 КТ към

дефиницията, дадена Наредбата за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск. Липсата на посочване на изложените по-горе обстоятелства сочи на непълно словесно описание на нарушението в АУАН и НП, респ. на всички съставомерни признаци при дадената правна квалификация в нарушение на чл. 42, т. 4 и т. 5 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че наведеното в жалбата касационно основание не е налице. Решението на районния съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Разноски не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН,
Административен съд – София-град,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3236 от 25.08.2025г. на СРС, постановено по НАХД № 2923/2024г.

Решението не подлежи на обжалване.